

Sangam Literary Women and Contemporary Women

S. Manimegalai, Assistant professor of Tamil, Marudhar Kesari Jain College for Women,
Vaniyambadi - 635751, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-4543-0732>

DOI: 10.5281/zenodo.7810321

Abstract

One can understand the period and the customs of the people through the literature of that time. The theory of feminism arose in the context of modernism in the late 19th century in the English speaking world. Feminism has been put forward in society as an intellectual principle and as a tool of mitigating the struggle suffered for ages. Feminism arose out of seeking freedom and emancipation for women as an alternative and remedy to oppression, violence and social exclusion, to uncover many forms of female oppression. Despite having all the virtues of family responsibilities, bearing children, love and affection, the woman is pushed to the point of curtailing her needs and desires for the benefit of others. Such servitude is more prevalent among women in Sangha literature. But today's women are capable and capable of working in all fields. In that way, the purpose of this article is to compare and analyze Sangam literary women and contemporary women.

Keywords: Sangam, Literature, women, contemporary.

References

- [1] Almanac. K, Helen Cheeksoo. *New Feminist Theories*. Akaram, Thanjavur.
- [2] *Encyclopedia of Biology, Vol-1*. Tamil University, Thanjavur.
- [3] Murugesapandyan, N., (T.A.), *Poems by Sangam Women Poets and Text too*. Maruta Publishing House, 2005.
- [4] Navaneevathakeerushnan, Ma. *River in Tamil literature*. 1988.
- [5] Dinamani Daily, 02 August 2018.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்க இலக்கியப் பெண்களும் இக்காலப் பெண்களும்

ச. மணிமேகலை, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மருதர் கேசரி ஜெயின் மகளிர் கல்லூரி,

வாணியம்பாடி - 635751, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-4543-0732>

DOI: 10.5281/zenodo.7810321

ஆய்வுச்சுருக்கம்

காலத்தையும் மக்கள் பழக்க வழக்கங்களையும், அந்தக்கால இலக்கியங்களை வைத்தே நாம் அறிய முடியும். கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பெண்ணியம் என்ற கோட்பாடு நவீனத்துவத்தின் சூழலில் எழுந்தது. பெண்ணியம் ஓர் அறிவார்ந்த கொள்கையாகவும் காலங்காலமாக போராட்டக் கருவியாகவும் சமூகத்தில் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. பெண் அடக்குமுறைகளின் பல வடிவங்களை வெளிக் கொணர்வதும், அடக்குமுறை, வன்முறை, சமூக புறக்கணிப்புகளுக்கு ஒரு மாற்றாக, மருந்தாக பெண்ணுக்கான சுதந்திரத்தையும், விடுதலையையும் தேடும் நோக்கில் எழுந்ததே பெண்ணியம் ஆகும். குடும்பப் பொறுப்புகள், பிள்ளை பெறுதல், அன்பு, பாசம் என எல்லா நற்குணங்களைப் பெற்றிருந்தாலும் அடுத்தவர்களின் நலன் கருதி தன்னுடைய தேவைகளையும், ஆசைகளையும் சுறுக்கிக் கொள்கின்ற நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டவளாகவே பெண் இருக்கிறாள். இப்படிப்பட்ட அடிமைமுறையானது சங்க இலக்கியப் பெண்களிடம் அதிகளவு இருந்துள்ளது. ஆனால் தற்கால பெண்கள் எல்லாத்துறைகளிலும் பணியாற்ற கூடியவளாகவும், திறனுடனும் செயல்படுகிறாள். அந்த வகையில் இலக்கியப் பெண்களையும், இக்காலப் பெண்களையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்வதே இவ்வாய்வு கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், பெண்கள், இக்காலம்.

முன்னுரை

“பெண்களாய் பிறந்திட நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டும்” என்பது சான்றோர் வாக்கு. இதனால் பெண்ணாய் பிறந்திட்ட அனைவரும் பெருமை அடையலாம். ஆனால் பெண்கள் அனைவரும் சமூகத்தில் உரிமைகளை முழுமையாகப் பெற்றுவிட்டார்கள், என்பதே மிகப் பெரிய வினா? காலத்தையும் மக்கள் பழக்க வழக்கங்களையும், அந்தக்கால இலக்கியங்களை வைத்தே நாம் அறிய முடியும். சமூகம் என்பது எப்படி இருந்தது எனில் அது ஆண்களின் ஆதிக்ககாலமாகவே இருந்திருக்கிறது. ஆண்டான் இடிமை மாதிரியான ஓர் உறவு முறை. ஒரு பெண்ணானவள் ஆண்டாண்டு காலமாக ஆண்களுக்கு அடிமையாகவே இருக்கின்றாள். குடும்பப் பொறுப்புகள், பிள்ளை பெறுதல், அன்பு, பாசம் என எல்லா நற்குணங்களைப் பெற்றிருந்தாலும் அடுத்தவர்களின் நலன் கருதி தன்னுடைய தேவைகளையும்,

ஆசைகளையும் சுறுக்கிக் கொள்கின்ற நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டவளாகவே பெண் இருக்கிறாள். இப்படிப்பட்ட அடிமைமுறையானது சங்க இலக்கியப் பெண்களிடம் அதிகளவு இருந்துள்ளது. ஆனால் தற்கால பெண்கள் எல்லாத்துறைகளிலும் பணியாற்ற கூடியவளாகவும், திறனுடனும் செயல்படுகிறாள். அந்த வகையில் இலக்கியப் பெண்களையும், இக்காலப் பெண்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளன.

பெண்ணியம்

கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பெண்ணியம் என்ற கோட்பாடு நவீனத்துவத்தின் குழலில் எழுந்தது. பெண்ணியம் ஓர் அறிவார்ந்த கொள்கையாகவும் காலங்காலமாக போராட்டக் கருவியாகவும் சமூகத்தில் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. பெண் அடக்குமுறைகளின் பல வடிவங்களை வெளிக் கொணர்வதும், அடக்குமுறை, வன்முறை, சமூக புறக்கணிப்புகளுக்கு ஒரு மாற்றாக, மருந்தாக பெண்ணுக்கான சுதந்திரத்தையும், விடுதலையையும் தேடும் நோக்கில் எழுந்ததே பெண்ணியம் ஆகும்.

கலைகளில் பெண்கள்

சங்க இலக்கியத்தில் கலைகளான ஆடல், பாடல், கூத்து போன்றவற்றில் பங்கு கொண்ட பெண்களை பாடினியர், விறலியர் என அழைக்கப்பட்டனர். உள்ள குறிப்பினைத் தம் உடம்பில் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகளால் வெளிப்படுத்தக்கூடியவள் ஆவாள். விறலியரின் எடல் வருணனைகள் இலக்கியங்களில் பல்வேறு நிலைகளில் பொதுவான நிலையில் பதிவுச் செய்யப்பட்டுள்ளன. பெண்களை வருணிக்கும் மரபு அக இலக்கியங்களில் உண்டெனினும், புறப்பாடலான பொருநாராற்றுப்படையில் உள்ளது போன்ற நீண்ட வருணனைகள் இல்லை.

உடன்கட்டை ஏறுதலில் பெண்கள்

சங்க இலக்கியக்காலத்தில் பெண்கள் கணவன் இறந்தவுன் சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கமானது கடைப்பிக்கப்பட்டுள்ளது இதனை,

அணில் வரிக் கொடுங்காய்

வாள்போழ்ந்திட்ட காழ்போல்

நல்விளிர் நறுநெய் தீண்டாது (புறம். 246)

என்னும் பாடவடிகளில், மன்னன் பூதபாண்டியன் இறந்த பிறகு அவள் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு, பாடிய இப்பாடல் மூலம் கைம்மை நோன்பின் கொடுமை, பெயரளவில் உயிரோடு இருந்து நடைமுறையில் செத்துக் கொண்டிருக்கும், ஆதலால்தான் பெண்கள் கைம்மை கொடுமைக்குப் பயந்தே வாழ வேண்டும் என்ற ஆசையே விட்டுப் போனது. இதனாலேயே பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆனால் ஆண்கள் யாரும் உடன்கட்டை ஏறியதாக சான்றுகள் இல்லை. மேலும் உடன்கட்டை ஏறும் நிகழ்வின், ஆதாரமாக, திருப்பத்தூர் மாவட்டத்தின் துயநெஞ்சக் கல்லூரி, பேராசியர்

முனைவர் க. மோகன்காந்தி அவர்கள் நிம்மியம்பட்டு என்னும் பகுதியில் உடன்கட்டை ஏறும் நடுகற்களை கண்டுப்பிடித்துள்ளார்.

நிம்மியம்பட்டு முல்லைநில ஓர் என்பதால் ஆநிரை (மாடுகள்) வளர்க்கப்பட்டிருக்கும். மாடுகளை பகைவர்கள் கவர்ந்து சென்றபோது அவ்வூரைச் சேர்ந்த வீரர்கள் போரிட்டு உயிரிழந்திருப்பர். அவ்வாறு உயிரிழந்த 2 வீரர்களுக்கு நடுகல் எடுத்துள்ளனர். அருகில் அவ்வீரர்களின் மனைவிகளும் கணவரோடு உயிர்விட்டதற்கான அடையாளங்களோடு புடைப்புச் சிற்பமாக செதுக்கப்பட்டு உள்ளது. 4 அடி உயரமும், 3.5 அடி அகலமும் கொண்டதாக நடுகற்கள் உள்ளன.

முதல் நடுகல் அருகே உடன்கட்டை ஏறிய பெண் நின்ற கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். வடக்கு பார்த்த நடுகலில் வீரனின் இடது கையில் ஒரு பொருளும், வலது கையில் கத்தி ஒன்றும் உள்ளன. தலையில் கொண்டையும், காதுகளில் குண்டலங்களும் அணிந்துள்ளான். அருகே கற்குடமும், பெண் ஒருவர் உடன்கட்டை ஏறியதற்கான அடையாள முத்திரையோடு வடிவமைக்கப்பட்டு உள்ளது.

நிம்மியம்பட்டு உடன்கட்டை நடுகல்

உடன்கட்டை ஏறிய இக்கல்லை தீப்பாய்ந்தாள் கல், சதிகல் என்றும் அழைக்கப்படும். இன்றைய காலக்கட்டத்தில் உடன்கட்டை ஏறுதல் என்பது அகராதியில் சேர்க்கக்கூடிய சொல்லாகவும், புழக்கத்தில் இல்லாத சொல்லாக கருதப்படுகிறது. யாரோ? யவரோ? ஏதோவொரு காலத்தில் பயன்படுத்திய சொல்லாகவும் தற்காலத்தில் இருக்கிறது. தற்கால பெண்கள் கணவன் இறந்த பிறகும் மறுமணம் செய்து கொள்ளுதல், தனியாக வாழ்தல் போன்ற நிலைகளில் இக்காலப் பெண்கள் நாகரிக மாற்றம் பெற்றுள்ளனர்.

குடும்பத்தில் பெண்கள் பல்வேறு துறைகளில் பெண்கள்

சங்ககால சமூகத்தில் பெண்கள் வீட்டு வேலை, கதிர் அறுத்தல், திணைப்புலம் காத்தல் போன்ற குடும்பம் சார்ந்த தொழில்களில் மட்டுமே ஈடுபட்டநிலை இருந்தது. சங்க இலக்கியப் பெண்கள் பொருளிட்ட வெளியில் செல்லும் நிலைக் காணப்படவில்லை. மேலும் சமூகம்

சார்ந்த வளர்ச்சியிலும் பெண்கள் பங்கேற்றதாக அறியமுடியவில்லை. தற்போது பெண்கள் கல்வி அறிவு பெற்று ஆட்சித்துறை, தொழில்துறை, அறிவியல் துறை, மருத்துவத்துறை, சட்டத் துறை, காவல் துறை, இலக்கியத் துறை போன்ற பல துறைகளில் பணியாற்றுவதுடன் வெற்றிநடை போடுவதையும் காண்கிறோம்.

இன்றைய பெண்கள் தொழில் செய்வதில் வல்லவர்களாக திகழ்வதோடு, தொழிற்சாலைகள் தொடங்கி இதில் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பதையும் காணமுடிகிறது. கிராமப்புற மகளிர் கூட சுயஉதவிக்குழுக்களை அமைத்து, அதன் வழியாக சேமித்த தொகையுடன் அரசிடமிருந்து கடன் உதவி பெற்று சிறுசிறு கைத்தொழில்களை செய்து சுயசம்பாதித்துடன் கௌரமாகவும், மேன்மையுடனும் வாழ்கின்றனர்.

முடிவுரை

சங்க காலப் பெண்களை காட்டிலும், சமகாலப் பெண்கள் எப்போதும் தங்கள் திறமைகளை பல்வேறு துறைகளில் வெளிப்படுத்தி கொண்டே இருக்கின்றனர். கல்வி, விளையாட்டு, போர் என தான் விரும்பும் துறைகளில் எல்லாம் மின்னிய இக்காலப் பெண்கள் ஏராளம். சங்க காலத்து பெண்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை வேறு, அங்கு அவர்களுக்கு உரிய வரங்களும், சாபங்களும் இருந்தன. இந்த காலத்து பெண்களுக்கு சாபங்களையும் வரங்களாக மாற்றிக்கொள்கின்றனர். இக்காலத்துப் பெண்களுக்கு கல்வியும், கல்வியோடு கூடிய சுதந்திரமும் வாய்க்குமெனில் நிச்சயம் நம் சமூகம் வளர்ச்சிப் பாதையில் செல்லும் என்று கூறலாம்.

குறிப்புகள்

- [1] பஞ்சாங்கம். க, ஹெலன் சீக்கு. புதிய பெண்ணியக் கோட்பாடுகள். அகரம், தஞ்சாவூர்.
- [2] வாழ்வியல் கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-1. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
- [3] முருகேசபாண்டியன், ந., (தொ.ஆ), சங்கப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் மூலமும் உரையும். மருதா பதிப்பகம், 2005.
- [4] நவநீவதகிருஷ்ணன், மா. தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆற்றுப்படை. 1988.
- [5] தினமணி நாளிதழ், 02 ஆகஸ்டு 2018.

நிதிசார்கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி:

இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0 வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ்ப்பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.